

Kazateľ 5 :

Nedopuť, aby t'a ústa zviadli na hriech ... . Ale ty sa boj Boha !

Pred niekoľkými desiatkami rokov postihlo ťažké zemetrasenie oblasť Arménska za Kaukazom. Zemetrasenie malo katastrofálne následky. Takmer 24 tis. ľudí zahynulo v troskách budov. Medzi tými, ktorí prežili, bol aj jeden muž, ktorý zostal nažive privalený troskami viacposchodového domu. Celý ten čas, kedy čakal na vyslobodenie spod trosiek domu, sľuboval Bohu, že keď ho Pán zachráni a pošle mu pomoc, zmení svoj dovtedajší spôsob života.

Po desiatich dňoch ho vyslobodili. Veľa ľudí zahynulo, ešte viac bolo zranených, ale on bol zachránený. Nastal čas, aby začal plniť sľuby dané Pánovi v čase núdze a strachu o holý život. Zo začiatku sa mu darilo plniť sľuby, ale časom sa všetko skončilo. Pri spomínanom zemetrasení stratil syna, svoje milované dieťa a s tým sa zmieriť nedokázal. A tak z jeho premnohých sľubov zostali iba prázdne slová.

Boh Stvoriteľ nám dáva na všetko dost času. Mnohí ľudia si to neuvedomujú, mnohí nevážia. Žijú tak, ako by čas nemal pre nich žiadnu cenu, žiaden význam.

Či skutočne musí prísť najprv nešťastie, aby si ľudia začali lepšie vážiť čas, ktorý im Pán Boh oddelil k životu ? Či skutočne musí prísť choroba, nemoc, COVID'19, aby nám, ľudom, pripomenula našu pomínelnosť ? Či skutočne musia vo vojne padať bomby, aby sme sa naučili žiť v mieri a pokoji ? Či skutočne na našich cestách musí temer denne dochádzať k tragickým dopravným nehodám, aby sme si začali lepšie ceniť nielen svoj život, ale aj životy svojich blízkych ?

Medzi ľuďmi je však rozšírený aj iný názor. Niektorí hovoria, že čas - to sú peniaze. Pochopiteľne. Len zdravý človek môže chodiť do práce a zarobiť si na každodenné svoje potreby, potreby svojich detí, svojej rodiny. Tento názor ale postavme do svetla Božieho slova. Náš Pán a Spasiteľ vo svojej kázni na vrchu povedal : Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich ani moľ ani hrdza neničí a kde sa zlodeji nevlamujú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. Podľa tohto Pánovho slova človek tu na zemi má žiť v skromnosti, v čistote duše, ducha i tela a na každom kroku sa spoliehať na Boha, počítat' neustále s Božou pomocou na každom poli svojho časného života. Na druhej strane - má zhromažďovať v nebi - a to také hodnoty, ako je láska, viera, nádej, ktoré sú už tu, na zemi znakmi kresťanského života.

Napriek tomu, že „čas sú peniaze“, je premnoho vecí, ktoré si za peniaze kúpiť nemôžeme. Pritom sa nejedná o nejaké drobnosti, ale práve naopak, o veci, ktoré bezpodmienečne potrebujeme k šťastnému

pokojnému životu, po akom túži každý človek. Jedná sa o veci, ktoré hľadáme celý svoj život a ktoré nám po celý časný život doslova unikajú.

Vzime sa do situácie ťažko chorého človeka. Vie, že jeho dni sú spočítané. Ale je ešte mladý, chce, túži žiť. Ten človek je ochotný obetovať čokoľvek, len aby mu to bolo umožnené. Práve takí ľudia mocne túžia po šťastí, radosti, pokoji – po daroch Ducha Svätého, ktoré im chýbajú, ktoré si ale človek nemôže kúpiť ani za tie najdrahšie a najväčšie poklady tohto sveta.

Život – to je čas, ktorý nám oddelil Stvoriteľ. Život a čas – to sú Božie dary, s ktorými máme rozumne hospodáriť – rozumne, zodpovedne, k duchovnému obohateniu vlastnej osobnosti i k duchovnému obohateniu svojich blížnych. Vždy pamätajme na slová apoštola Pavla : Ako spolupracovníci aj napomíname vás, aby ste nebrali nadarmo milosť Božiu. Ved' On hovorí : V čas príhodný som ťa vyslyšal, a v deň spasenia som ti pomohol. Ajhľa, teraz je čas veľmi príhodný, ajhľa, teraz je deň spasenia !

Veľký ruský spisovateľ Lev Nikolajevič Tolstoj v jednej svojej poviedke píše o obuvníkovi Matúšovi, ktorý opravoval chudobným dedinčanom opotrebované topánky. Okrem toho, že celý život pomáhal ľuďom z celej dediny, veľmi túžil stretnúť sa s Pánom Ježišom. Vždy na to myslel, často o tom hovoril. „ Pán opäť príde ! „ – hovoril ženám aj chlapom. Keď sa ho opýtali, ako mu zaplatia za jeho prácu, za opravu ich obuvi, odpovedal : „ Čakaj Pána Ježiša. On už príde ! Keď budeš na Neho čakať, tým sa mi najlepšie odvd'ačíš !“ On si plne uvedomoval, že svojou prácou celý život oslavoval svojho Spasiteľa Ježiša Krista, s ktorým sa túžil aj osobne stretnúť. Matúš sa s Pánom určite aj stretol – v tomto živote skrze chudobných dedinčanov, ktorí mu nemali čím zaplatiť, ale aj potom v nebesiach, kde ho čakal Pán Ježiš vo svojej večnej sláve.

Nuž, s pohľadom upretým k večnosti aj my oslavujme nášho Pána, slúžme našim blížnym, lebo teraz je deň spasenia, teraz je čas Božej milosti.

Amen.